

LOV OG EVANGELIUM

Oppbyggelig blad gitt ut av Norsk Luth. Lekmannsmisjon

Nr. 2

Mars 1968

4. årgang

Den beste handelen i verda

Av Josef Nilsen

Hjå profeten Esaias 55, 1 les me om ein underleg handel : Kom og kjøp utan pengar og utan betaling vin og mjølk. Om me nå midt i utsala si tid fekk sjå ei slik lysing i dagsavisa : Hjå oss får De alle varer for inkje. Då ville me vel tru at den handelsmannen måtte vera frå vitet, eller at det var nok ikkje alvorleg meint. For til vanleg så lyder det : Kjempebillig, sjokkprisar, røverkjøp o s v Men utan pengar og utan betaling — det er er uhøyrt.

Men her ligg det verkeleg fyre eit slikt tilbod, og det frå Gud — jorda og himmelen sin skapar. Tragisk nok så er det få som trur at dette er alvorleg meint, at det er slik som skrifta forkynner. Tilboden gjeld alle tørste, d. v. s. alle som har behov eller treng å bli tilfredsstilla. Ja, i særleg grad til dei som ingen pengar har.

Guds varer.

Kva for varer er det så Gud har å tilby? Kom ! — seier Gud. Skal du handle så må du gå der vara er å få. I dette kom ligg Guds kall til frelse : *Kom, alt er ferdig.* I Jesus Kristus tilbyd Gud forlating for alle synder for inkje. Har folk bruk for dette i dag? Nei her er det ingen utsalskø, for det er så få som har

kjennskap til sine synder og angrar og syrgjer over synda.

Men dei som tek mot tilboden og får sine synder forlatne, dei får også mange verdfulle varer på kjøpet. Dei får ei rettferd som held framfor Gud, helging og utlösing, fred med Gud i eit godt samvit, og til slutt eit evigt liv saman med Jesus her i tida og heime hjå Gud. Av berre nåde, eller utan betaling, — for det tyder det same.

Men nå er det diverre så mange som trur at dei har litt å kjøpa for. I ei så alvorleg sak som sjela si frelsa, kan dei ikkje våga å koma heilt snau og pengelaus fram for Gud. I det minste så må dei ha tru, ei heilhjarta omvending, forandra eller forbetra livsvanar, eller andre ting som høyrer eit normalt kristenliv til. Kan ein finna litt av dette hjå seg sjølv, eller litt anger og sorg over synda, då er det liksom litt lettare å tru Guds nådetilbod og å bli godteken i kristenflokken. Her trur eg den Heilage Ande har eit grueleg strev med oss, for å få oss til å sjå og erkjenna at me ikkje har noko å kjøpa for — at Guds nåde er ikkje til sals for slike verdlause ting. Men er du av dei som Anden har fått overbevisa om din fattigdom og di elendigkeit, så du blir ein som ingenting

har og er, då er det saligt å få høyra eit slikt nådetilbod : Å, alle de tyrste, kom til vatnet Eg har noko å gi dykk — godt saker — absolutt uten vederlag, uten noko offer frå di sida. Jesu stedfortredande død og offer var nok, evigt nok. Takk og lov, når du ser at du ingen ting er og har, så slepper ikkje den Heilage Ande deg der. Då er det om å gjera for Anden å overbevisa den utfattige sjela om Gud sine varer og dei- ra evig gyldige verdi. Om stedfortredaren sitt soningsoffer, hans sår og blod, hans liv og død for meg og deg. Då blir evangeliet i sanning vin og mjølk for sjela, åndelege kaloriar til oppbygging av det nye livet.

Dette nye livet blir født ved sanningsord, og ikkje ved noko anna. Ved at eg, som den fattige, ugradlege og fortapte syndaren eg er, blei overtyda om at Gud meiner det alvorleg og talar sanning når han vitnar om Jesus som min frelsar : Folk : Kjøpslå ikkje med Gud om betalinga, og gjer ikkje Gud til ein ljugar, med di du ikkje trur han på hans ord.

Lat dei gjerningar du som kristen måtte yte være ei frukt av vintreet — Jesus Kristus. Offer for Gud, det er eit sundbrote og knust hjarta. Gi heller Gud dinne synder.

Kom nå ! Høyr ! det er deg han kalla på ! Kjøp og et, for du treng denne faste føda som Ordet byr deg og kallar deg til. Du må be som Paulus, at Gud må gi deg og oss opplyste augo, så me kan skyna kva von det er han har kalla oss til.

Er me då fattige, me som har fått alt? Nei, me er rike. I Openb. 2, 9 seier Jesus : Eg veit om trensgal di og fattigdomen — *men du er rik*. Fattig i meg sjølv eg er, men rik i deg Herre Jesus.

Dette er verda sin beste handel. Brør, lat oss reklamera litt meir for den. Sermene på verda si nidkjærheit og iver i å falby sine varer, då har me grunn til å syrgja og skjemast

«Kom som du er til din Frelser, smittet av vanstroens dynn ! Blodet som fløt fra hans vunder, renser din sjel fra all synd»

Hans arv i blant de hellige

(Efes. 1, 15—19) **Av Ole Rolfsnes**

Paulus hadde hørt at i Efesus var noen kommet til troen på Jesus, og kjengetegnet på det var kjærlighet til de hellige. Kjærlighetens kjennetegn er ikke det samme som sympati, men den viser seg i at du har lyst til å være sammen med den du elsker og som eier din omsut og fortrolighet. Disse ting hadde de i Efesus, og derfor takker Paulus Gud for dem. Videre ser vi at apostelen ber for dem, at de må få opplatte øyne for det de er kommet i besiddelse av. Til å se hvor rik

på herlighet hans arv er i blant de hellige.

Også i dag finnes det mange som er kommet til en sann tro på Jesus, uten at de ser hva de eier.

Når det her er tale om en herlighet i blant de hellige, så er det ikke den herlighet vi får i himmelen, men en herlighet blant de hellige her på jorden. Det er den Paulus ber om at de må få opplatte øyne til å se. Og hadde de trang for det i Efesus, så har vi det ennå mer.

Bladet Lov og Evangelium

Utgjevarpoststad : Stord
 Red. : Amund Lid, Norheimsund
 Eksp. : Margr. Skumsnes, Karevik
 Stord. Postgiro : 42887, Stord
S. Botnens Boktrykkeri, Stord
 Bladet blir sendt gratis til alle
 som sender eksp. namn og adr.
 Blir halde oppে med frivilj. gaver
Norsk Lutherisk Lekmannsmisj. :
 Formann. Olav A. Dahl,
 boks 95, Stord. Tlf. 69
 Kass.. Sverre Bøhn, Norheimsund
 postgiro nr. 68213
 Bankgiro . Vikøy Sparebank
 Norheimsund 10093/955

Derfor vil jeg her prøve å vise deg litt
 av de herligheter Gud har gitt oss. Når
 Gud har gitt dem, så er det fordi vi skal
 ta dem i bruk og ikke leve i fattigdom.

Nådestolen.

Den første herlighet er at Jesus har
 åpnet full adgang til nådestolen i him-
 melen. Karsten Line brukte en gang et
 bilde, da han talte om denne adgang.
 En gutt kom en gang inn på et verk-
 sted, der det gikk mange reimer fra ho-
 vedakslingen til maskinene. En av rei-
 mene gikk ned i gulvet og kom opp et
 stykke lenger borte. Der ble gutten stå-
 ende og se, og en mann som gikk forbi
 spurte hva han så etter. Jeg ser etter
 enden på reimen, sa gutten, da han ikke
 forsta at reimei gikk rundt en reimskive
 under gulvet Slik har også Jesus ordnet
 det for oss. Som reimen stadig går opp-
 over, slik har vi stadig forbindelse med
 Gud ved nådestolen. Men den går også
 stadig ned, og bringer svar fra Gud. Når
 vi bekjenner går den opp så kommer sva-
 ret. Han forlater, ned. Som det ikke var
 ende på denne reimen, slik finnes det ik-
 ke ende på forbindelsen med ham på nå-
 destolen. Har du bruk for denne adgang?
 og har du hatt inntekt av den?

Så vil jeg ta med litt fra Skretting,
 som taite om forlatelse hele veien og om
 å miste forlatelsen. For reimen kan nem-
 lig stoppe, og adgangen kan bli stengt.
 Han tok også et bilde om en gutt som
 var så glad i sukker. Hans mor kom of-
 te over ham i sukterskålen, og hun for-
 mante at dette har du ikke lov til. Men
 formaningen hjalp ikke, for en dag kom
 hun over ham i sukterskålen igjen. Vet
 du ikke at det er synd å være ulydig?
 Jo mamma, men jeg ba om forlatelse
 mens jeg åt, svarte gutten. Denne lille
 fortelling bør vi ta alvorlig, for det er
 mange som praktiserer det på samme
 måte ovefor Gud. De vil leve i synden
 og trøste seg med nåden. Da blir ad-
 gangen stengt.

Bibelen.

Den er den neste herlighet som jeg
 vil nevne. Den blir stundom betegnet
 som en gullgrue, som Herren har gitt
 sitt folk medens vi er her på jorden. I
 eldre tider hadde noen funnet denne
 gullgrue, og de ble kalt lesere. Denne
 betegnelse tror jeg knapt hører på så
 mange av nutidens kristne. En har sagt
 at vi likner på Alaskas Indianere, som
 lever kummerlig av jakt og fiske midt i
 Alaskas rikeste gulland.

Meget er gjort for at utbre Bibelen, og
 takket være alle som gjør det. Men om
 vi så alle de Bibler som ligger ubrukt
 bare i vårt land, da ville vi sikkert bli
 forskrekket. Ja det ble vi nok om vi ba-
 re så dem som ligger ubrukt hos dem
 som kaller seg troende. Det finnes man-
 ge bønnemner, men her burde vi ligne
 Paulus som ba Gud gi dem oppplatte øy-
 ne til å se skatten Gud har gitt. I Sal-
 me 119, 18 ber David : Herre opplat
 mine øyne at jeg må skue de underlige
 ting i din lov. Er dette din bønn?

Samfunnet av de hellige.

Denne herlighet er det mange som ikke har oppdaget. Mange klager over at her er sa lite samfunn Hva kan grunnen være til det? Her hjelper det ikke med formaning, for ingen kan formanes til samfunn

Mange lever nok i nød her, for de ville sa gjerne ha samfunn med de andre troende Men så opplever de at de får ikke samfunn med mange av dem som kalier seg troende Dette har mange ganger vært min nød Årsaken til at vi ikke får samfunn, det er i de fleste tilfeller at vi ikke har den samme ånd. I 2. Kor. 3, 17 står det: Der Herrens ånd er, der er frihet. Den som Anden har latt se inn i Herrens herlighet i Kristus — friheten i Kristus — der kommer kjærigheten og samfunnet i Anden. Et godt samfunn kan berike det åndelige liv, og der har jeg hatt min bibelskole.

Bønnen.

Retten til å be far om det vi trenger, det er barnet sin store forrett. I vers 19 i vår tekst står om hvor overvettes stor Guds makt er for oss som tror. Denne makt kan vi gjøre oss bruk av i bønnen. Har du min leser sett disse muligheter? Har du ikke det, da trenger du å be om opplyste øyne til å se. Jesus har lagt det godt tilrette for oss. I Matt. 18, 19 står det: Alt de to av eder blir enige om å be om, det skal de få. Har du prøvt denne mulighet?

Jeg har lagt merke til at enkelte averterer i visse blad etter forbedere. Da de skriver at de har tro på bønn, tror jeg at årsaken til slike annonser kommer av at de ikke har oppdaget de muligheter som er meget sikrere og nermere. Du som er syk, har du ikke lagt merke til ordet i Jakob 5, 14—15? Har du tro på bønn, da kan du følge denne anvisning. Kan tenke meg at du spør: Hvem er menig-

hetens eldste? Det er de ledende i den troende forsamling der du bor. Ja, men lederne her de har ikke denne nädegrave, tenker du. Det kan være sant, men de har fåt dette mandat i følge den stilling de har i menigheten Kanskje du heller ikke har tro på dem Da vil jeg sie deg at du skal ikke tror på dem, men *tro på Guds makt.*

Når du ber dem, da kan det så godt hende at de ikke våger gjøre det.

Da har du rett til å henvende deg til andre som har tro for det.

Det kan hende du ikke blir bønnhørt på den måten du tenkte. Det kan gå med deg som det gikk med en jeg salvet og ba for. Da jeg en tid etter møtte henne og spurde om Jesus gjorde noe med henne, da svarte hun: Ikke slik som jeg tenkte, men jeg fikk en underlig ro og kraft til å bære sykdomen. På mitt spørsmål om hun angret at hun gikk denne vei, svarte hun et avgjort nei. Her kunne de være meget å skrive om, men plassen tillater det ikke.

Nadverden.

Den er neste herlighet som vi vil stanse for. Jeg bærer en stor frykt for at mange troende ser ikke klart nok når det gjelder nadverden. Mange søker doktor for sine plager, der de får medisin å drikke og piller å ete. Men den himmelske doktor har også gitt oss medisin å drikke og brød å ete, forat vi skal være åndelig sunne, — Den jordiske doktor sier at medisinene må taes regelmessig om du skal bli god.

Hva tror du er grunnen til all den slovhets som finnes mellom os? Tro om ikke grunnen ligger i forlite og uregelmessig bruk av de åndelige medisiner Gud har gitt oss? I hele min virketid som forkynner har jeg bare en gang truffet en familie som regelmessig brukte nadverden i sitt hjem. Men de var

også åndelig sunne. Da forsto jeg at de hadde funnet noe som vi andre forsømmer. Jeg håper det finnes andre som praktiserer det samme, og har funnet den samme helsekilde. Med dette vil jeg prøve å hjelpe deg og opmuntre deg til å slå inn på den samme vei.

«Derfor, min brødre, når I kommer sammen for å ete, da del med hverandre og hvis noen hungrer, da ete han hjemme.» (1. Kor. 11, 33—34). Den siste herlighet jeg vil nevne er

ønsker å kunne gjøre så meget mer. Måten som det blir samlet penger på til misjonen, det er en av de ting som jeg har vanskelig for å se at den stemmer med Guds ord.

«Men vedkommende innsamlingen til de hellige, da skal I gjøre således som jeg har ordnet det for menigheten i Galatia. — På hver første dag i uken legge enhver av eder hjemme hos seg selv til side det han får lykke til, foratt innsamlingen ikke skal skje først da når jeg kommer.» (1. Korint. 16, 1—2.)

Misionen.

Mange klager for at der er så mange krav i vår tid, og er det ikke slik? Jo, men de som klager, de gir med samme tilkjenne at de ser ikke herligheten i misjonen. Den som ser den, han synes alltid at det blir forlite både det han gjør for misjonen og det han gir, og han

Av dette ordet ser vi at de kristne sitt offersted er i hjemmet og ikke på basarer. Tenk om hver kristen la tilside på den første dag i uken om ikke mer enn ti kroner, da ble det fem hundre og tyve kroner i året. Og det fleste har Gud gitt råd og lykke til meget mere.

Hyrden og sauene. III

Av Gudmund Hjorthaug

Sist tala me om hyrden som sette livet sitt til for sauene. Og litt om at det er ugodlege og fortapte han tek inn til, med si frelsa. I dag vil me ut frå ordet i Luk. 15, 3—7 tale meir om hyrden som leitar etter sauene sine.

Alle menneske er i grunnen hans eige-dom for di han har skapt oss alle saman (Johs. 1, 3) Satan røva oss ved å føra dei første menneske til fall, og me misste samfunnet med Gud og retten til å vera hos Gud. Men så kom hyrden og kjøpte oss retten attende med sitt liv og sitt blod. Han gjorde ferdig nådens trygge hegning for alle dødsdømde sauar, slik me høyrdé om sist. — Men

likevel går alle sauene sin eigen veg, etter sitt eige villfarande hjarta. Dei er alle blinde og døde i sine missgjerninger og synder — utan å få nytte av denne ferdige frelsa.

Derfor er det at hyrden går etter sine inntil han finn dei! Hev ikkje du og kjent korleis han gjekk etter deg? Ja, for han saknar alle, elskar alle og går etter dei så lenge der fins von om berging. Han kallar gjennom sine vitne og sine sendebod, både ved forkynninga og når du i det daglege livet møter ein av Herrens frelseste syndarar. Han bur i dei og talar gjennom dei. Han talar og kallar også ved ytre hendingar i livet

-- snart ved velgjerningar, og snart ved motgang og trengsler. Frå sume måtte han endå til ta det kjæraste dei åtte på jorda. Slik gjer han aldri for å straffa men for di han elskar oss, og vil vekkja, kalla og berga oss for himmelen medan det ennå er tid. Slik med dei som er burte, og slik med oss som hev kome på fråstand att. Enten ved den lokkande verda, eller det er eit verdsleggjort kristensamfunn som held på å føra oss vill. Når hyrden kallar då er det alvor, då er det livet som står på spel. Det er ein useieleg nåde dette at hyrden kallar. Og di meir me ber for dei ufrelste og ber for kvarandre, di meir kjem han til med si minning og sitt kall.

Men korleis tek så sauene imot hyrdkallet? Korleis tek du imot det? Mange spring unna, og dei prøver å rista kallet av seg gong på gong. Ein bror av meg, som ein gong gjekk ned bratte fjellet for å løysa ut noken sauер som hadde gått seg fast, han fortalte korleis det gjekk til. Den eine sauens høyre og kiende målet hans, og endå han var redd let han seg ta og binda med rednings-toget. Den var snart berga opp i friheita. Men den andre derimot, den dreiv frykta gong etter gong til å hoppa unna frå den eine berghylla til den andre. Og då berghøsmannen varsamt fylgte etter hovva han til ennå ein gong, kom for lanet ut på kanten, og ramla utfor i avgrunnen og døden. Slik vil det også gå den som dreg seg unna kallet frå den gode hyrde, når han fylgjer etter for å berge. Ein dag kjem du til kanten, og då er kallet si tid og nådetida slutt. Då er det berre averunnen og døden att for deg. Derfor hører, og stansa opp når Hyrden kallar på deg!

Noken torer ikkje utelevera seg når Herren kallar. Du tykkjer ikkje du er skikka og verdig til å få koma attende til Gud.

Ikkje hev du syndserkjennung nok, ikkje anger nok, ikkje tru nok. Hyrden sitt kall gjeld nok andre, men kan ikkje gjelda deg slik som du er no. Når du ein gong blir onnorleis, då kan det kanskje bli råd for deg med.

Du som har det slik, høyr! Jesus kom ikkje for rettferdige, som var nøgde med seg sjølv og si eiga rettferd. Hyrden gjekk ikkje ned til slike, for dei hadde ikkje rom i hjarta for kallet og ikkje bruk for frelsa. «Dei friske treng ikkje lækjar, men dei som hev vondt», sa Jesus ein annan gong (Matt. 9, 12) Nei, det er nett til dei villfarne, hjelpelause, ugudlege og fortapte hyrden kom med si innbjoding og kall til frelse. Nett til slike som deg, som ikkje får det til å verta ein rett kristen, ikkje til å bli alvorleg og verdig, men framleis er vond, kald, likesæl og hard, midt i all din lengt etter fred med Gud. Nett for di han ser di uverdigheit, kom han til jorda for å gi deg heile si rettferd og sitt verd ufortent og av berre nåde. (Rom. 3, 24).

Ein gong spurde eg ei sokjande sjel om kva ho trudde den bortkomne sauens gjorde for å bli berga. Litt undrande svara ho at det visste ho ikkje. Nei svara eg, det veit ikkje eg heller. Men han gjer visst *ingen annan ting enn å la seg ta og berge nett som sauven i fjellet*. Når hyrden kallar oss, så kan me hoppa unna, men me kan og gi han rett og la oss ta. Me kan høyra orda hans til dei får tak i hjarta, så det skaper tillit til hyrden som talar — og i same stund er me berge. Me vil då etterkvart få erfara glede og freden i samfunnet med Jesus. Høyrer du røysta hans, nett nå i denne stunda, for han er deg nær, og vil du gi han rett?

«Jesus vil ha alle, ikke en så ussel er at ei Jesus har ham kjær. Han kan frelse nu og her — Jesus vil ha alle.»

Hvordan enhver skal tilegne seg trøst av Kristi rettferdighet og gjøre seg nytte av den

«Menneskesønnen er kommet for å söke og saliggjøre det fortapte.»

(Luk. 19, 10.)

1. Den første grunn til at enhver kristen skal trøste seg ved syndsforlatelse og Kristi fortjeneste, er de alminnelige forgjettelser, som dette viktige ord av Lukas også handler om. Er Kristus kommet for at söke det fortapte, da vil han sikkert söke deg, for du er jo en av dem. Er han kommet for at saliggjøre de fordømte, da skal han også saliggjøre deg. Paulus sier: Gud befaler alle mennesker alle steder å omvende seg. For han har satt en dag på hvilken han vil dømme jorderike med rettferdighet (Ap.gj. 17, 30—31). Hvilken trøstelig slutning. Kristus skal dømme hele jorderike. Han befaler derfor alle mennesker å omvende seg, forat de kan unnfly de fordømtes forferdelige dom. Dette gjentar apostelen Peter (2. Pet. 3, 9) idet han sier: Gud vil ikke at noen skal fortapes, men at alle skal omvende seg. Der har du Guds alminnelige, store nåde mot deg. Ved denne nåde trøster også den store synden Manasse seg i sin bønn (Man. bønn 7, 8.) Han sler: Du, Herre, har, etter din store godhet, tilsagt omvendelse og syndernes forlatelse for den som har syndet mot deg, og du har i din store barmhjertighet beskikket omvendelse til salighet for syndere. Det Manasse gjorde, det gjør også du, for Gud har ved slike eksempler vist at han vil gi omvendelse etter synder. (Vis. 12).

2. Guds hellige ed skal også forsikre deg om dine synders forlatelse. For at du ikke skal tvile på Guds nådige vilje mot deg har han bekreftet sin almin-

nelige forjettelse med en hellig ed. Så sant jeg lever, sier den Herre, Herre, jeg har ikke behag i den ugodeliges død, men i det at den ugodelige omvender seg fra sin vei, at han må leve (Esek. 33, 11) Mener du at jeg har behag i en ugodeligs død? Som om han vil si: Hvordan kan den ha behag i døden, som selv er livet? Han legger også til: Når en ugodelig omvender seg, skal han leve. Alle de synder han har gjort, skal jeg ikke mer komme ihu. Se, Gud vil ha omvendt ugodelige og syndere. Er ikke også du en synder? Denne ed forklarer Paulus (1. Timot. 1, 15). Det er en troverdig tale og verd å betenke, at Kristus kom til verden for å gjøre syndere salige. Er Kristus kommet til verden for å gjøre syndere salige, så er også du en av dem, for hvis skyld Kristus er kommet. Gud sier tre ganger at han ikke mer vil komme synden ihu. Først hos Esa. 43, 25: Jeg, jeg er den som utsletter dine overtredelser for min skyld og vil ikke komme dine synder ihu. Annen gang hos Jerem. 31, 33-34: Denne skal være pakten: Jeg vil forlate deres ondskap, og ikke mer komme deres synder ihu. Tredje gang hos Esek. 18, 22: Dersom den ugodelige omvender seg fra alle sine synder, da skal han visselig leve og ikke dø. Ingen av hans overtredelser, som han har gjort, skal ihukommes. Årsaken til at Gud ikke mer vil komme synden ihu, er Kristi fullkomne betaling og forlik. For det som fullkommen, ja til overflod er betalt, det må også være forlatt. Da Gud helt og aldeles er forlukt, forsonet og betalt ved Kristi allerhelligste offer, kan han jo ikke mer trette med oss, ikke heller evig tenke på våre synder. Sam-

me ed gjentar Herren hos Esa. 45, 22 : Vend dere til meg, alle verdens ender, og bli frelse. Jeg har sverget ved meg selv, rettferdighets ord utgikk av min munn, og det skal ikke vende tilbake. Om samme ed sier apostelen (Hebr. 6, 17) : Da Gud ville til overflod vise forgjettelsens arvinger at han ikke bryter sitt løfte, bekreftet han det med en ed. For at vi ved to uomskiftelige ting, i hvilke det var umulig at Gud skulle ha løyet, skulle ha en sterk trøst, vi som flyr hen til, og holder fast ved det fremsatte håp, det håp som vi har som vår sjels trygge og faste anker. Ved sitt løfte eller forgjettelse, og ved sin ed, har Gud beseglet og bekreftet sin nådige vilje mot oss.

3. Den tredje grunn til vår trøst er den evige nådepakt, som består i syndernes forlatelse. Om dette sier Herren hos Jerem. 31, 33—34 : Dette skal være pakten : Jeg vil forlate dem deres ondskap, og aldri komme deres synder mer ihu. Denne pakt og testamente er stadfestet med Kristi død, derfor er den evig. Han sier (Esa. 54, 10) : Min fredspakt skal ikke beveges, sier Herren, din forbarmer. Og (Esa. 55, 3) : Jeg vil gjøre en evig pakt med eder, som er Davids trofaste miskunheter, det er Kristi nådde. Om det samme står det i 5. Moseb. 4, 31 : Herren din Gud er en barmhjertig Gud, han skal ikke overgi eller forberde deg. Han skal heller ikke glemme sin pakt. I Salme 111, 5 står det : Han vil evig komme sin pakt ihu. For at du kan trøste deg ved at Gud også har omsluttet deg i den evige pakt, har han gientatt den for deg især, og på ny bekreftet den i den hellige dåp, hvorfor apostelen Peter i 1. Pet. 3, 21 kaller dåpen en god samvittighets pakt med Gud. Derfor har også Kristus latt seg døve i Jordan, og er trått i pakten med deg.

4. Den fjerde grunn til vår trøst er Kristi død, som Gud har stadfestet sitt forbund og testamente med. Betenk hvem Kristus er død for ! Paulus sier om dette (2. Kor. 5, 15) : En er død for alle. Og (1. Johs. 2, 2) : Han er en forlikelse for hele verdens synder. Døperen Johs. sier : Se, det Guds lam, som bærer verdens synder. (Johs. 1, 29) Dette forklarer Paulus trøstelig i Rom. 5, 18. Han sier : Likesom det ved éns fall er kommet over alle mennesker til fordommelse, så er det ved éns rettferdighet kommet over alle mennesker til livets rettferdiggiørelse. Her holder Paulus Adam og Kristus mot hverandre. Er Adams synd kraftig over alle mennesker, skulle ikke Kristi rettferdighet være kraftigere og mektigere enn all synd? Om synden er stor, så er nåden endå større.

For at Paulus derfor kan bevise at Kristi fortieneste er alminnelig og strekker seg til alle mennesker, sier han til slutt : Der er én Gud og en møller mellom Gud og menneskene, nemlig det menneske Jesus Kristus, som gav seg selv til en gjenløsnings betaling for alle (1. Tim. 2, 5—6). Derfor vil Gud også at alle mennesker skal bli salige og komme til sannhets erkjennelse, fordi Kristus har gitt seg hen til en gjenløsning for alle. Om det samme sier han (Koll. 1, 20) : Ved Kristus er alle ting forlikt, både de ting på jorden, og de ting i himlene.

Dette vitner han også (Rom. 8, 32) : Gud sparte ikke sin egen sønn, men gav han for oss alle. Se, i deres tall er også du, for hos Gud er ingen persons anseelse. Si meg nå, for hvem er Kristus død? For syndere. Er han død for syndere, så er han jo også død for deg, da du også er en synder

5 Den femte grunnen til vår trøst er det alminnelige kall, som flyter av

Kristi alminnelige fortjeneste. For da fortjenesten er skjedd for all verdens synder, så er også kallet forkynt for alle skapninger. Derfor sier Herren (Matt. 9, 13) : Jeg er ikke kommet for å kalle rettferdige, men syndere til omvendelse. Se, du er jo en synder, derfor har Kristus kallet deg. Til hva? Til omvendelse. Hvorfor? For at du ved troen skal få og motta syndernes forlatelse for alle folk. (Luk. 24, 17) Derfor sier Paulus (Koil. 1, 23) : Evangelium er blitt preket blant alle skapninger som er under himmelen. Hvorfor har Gud latt evangelium preke? For å oppvekke og opptenne troen, som det i Rom. 10, 44 trøstig står skrevet : Hvordan skulle de påkalle den, på hvem de ikke trodde? Og hvorledes skulle de tro den, om hvem de ikke har hørt? Nå lar Gud deg ikke forgjeves kalle. Han farer ikke med spøk og smiger. Han sier ikke annet enn det han mener, eller det som er hans rette alvor. Han vil du skal følge hans guddommelige kall. Han blir også meget vred på dem som forakter hans måltid og bryllup (Matt. 22, 7). Men de som mottar dette kall ved troen, har han gitt den trøstige forjettelse, at alle de som tror på ham, skal ikke fortapes, men ha det evige liv (Johs. 3, 16) Ja, han vil også oppholde den samme tro inntil enden. Inntil troens ende, som er beseglet med, og som sukker i deg etter rettferdighet (Rom. 8, 16). Denne ånd driver deg stadig i din samvittighet, og lar deg ikke få noen ro. Den straffer deg stadig, setter dine synder for dine øyne, driver deg til omvendelse, kaller og overbeviser deg, for at du skal bedre deg, og vil gjerne holde og vende deg fra synden. Dette Kristi vitnesbyrd tier ikke i deg. Om du enn tilstopper dine ører, så hører du det alikevel innvortes. Om du enn ikke vil fostå det, så må du allikevel høre og li det. Dette er jo et

levende og uimotståelig vitnesbyrd på at Gud gjerne vil du skal bli salig.

7. For det sjuende har du så mange eksempler på at Gud har mottatt de syndere som har omvendt seg til ham. Det er jo ingen rettferdig blant menneskene, de er alle syndere. Ikke bare David, Manasse, Peter, Paulus, Maria Magdalena og Sakkeus er syndere, men også alle andre mennesker. For det er ingen forskjell, de har alle syndet, og de fattes Guds ære (Rom. 3, 23). For ham er ingen uskyldig (2. Moseb. 34, 7). Liksom han har mottatt én synder, så mottar han alle, for han anser ikke personer. En er ikke bedre for ham enn en annen (Ap.gj. 10, 34). Vi er alle blitt sailige av nåde, ved troen. Og det er ikke av oss, men en Guds gave. Vi trenger alle syndenes forlatelse. (Efes. 3, 8) Dersom han vil tilregne synden, hvem kan da bli stående? For om han vil gå i dom med oss, da blir ingen som lever, rettferdig for ham (Salme 143, 2).

8. For det åttende er Kristi fortjeneste ikke alene nok, men dekker til overflod alle menneskers synder. De må være så store, så mange og skrekkelige som de vil. Kristi fortjeneste er ikke alene en nøyaktig og like viktig betaling, men også en overflødig, overmåte og langt mer fullkommen og gyldig betaling enn all verdens synder. Hvorfor vil du da lukke deg selv ute og ikke bli gjort delaktig i denne betaling? Du er jo et menneske? Herren sier jo : Menseskesønnen er ikke kommet for å fordrive menneskenes sjeler, men for å frelse dem. (Luk. 9, 56). Er ikke du også i verden? Paulus sier i 2. Kor. 5, 19: Gud var i Kristus, som forlikte verden med seg selv. Johs. sier (1. Johs. 2, 2) : Han er en forlikelse for hele verdens synder. Det er for alle de synder som hvert menneske har gjort.

9. For det niende er Kristi fortjeneste

en evig betaling uten ende. Den har ingen tal, måte eller ende, og det for den persons høyhet som har lidd for oss. Han er Gud og menneske. Hvorfor vil du da sette tal, måte eller ende for denne høye betaling, så at det endelig skulle mangle noe på deg, at du og dine synder ikke skal være regnet med i den? — Dersom hvert eneste menneske hadde all verdens synder på seg, og det var så mange verdener fulle av synder som det er mennesker til, så var alikevel Kristi fortjeneste og rettferdighet større enn alle disse synder. Hvorfor skal da ikke du motta og tilegne deg den? Det er det havets dyp hvor Gud kaster alle våre synder. Det er det som står i Salme 103, 2 : Så høy som himmelen er over jorden, er hans miskunnhet mektig over den som frykter ham. Og i vers 12 : Så langt øst er fra vest, lar han være overtredelser være langt fra seg. Det er den evige forløsning som det tales om i (Hebr. 9, 12). Paulus sier i (Rom. 8, 33—34) : Hvem vil fordømme? Kristus er den som er død. Gud er den som rettferdigjør.

10. For det tiende er Kristi lydighet fullkommen. For å forsone og forlike alle menneskers ulydighet, har han helt og ganske oppfyllt loven og sin Faders vilje. Hvis det var et menneskes synd og ulydighet som ikke vart borttatt ved ham, da var hans lydighet ikke fullkommen, og Adams ulydighet kraftigere enn Kristi lydighet. Dette kan ikke være så, for Paulus sier i Rom. 5. 18—21 : Hvorfor vil du utelukke deg selv fra Kristi fullkomne lydighets fortjeneste og ikke motta eller tilegne deg den? Betenk

hvorfor Kristus har bevist sin himmelske Fader en så dyp lydighet og fornedrelse. En lydighet inntil korsets død (Fil. 2, 8). Det er, han ble på det skrekkeligste forbannet, for at han kunne frelse dem som var under lovens forbannelse. Blant denne flokk og tall er også du.. Denne dype fornedrelse måtte skje, fordi våre første foreldre hadde begjæret og antastet den høgste guddoms ære, og traktet etter å være lik Gud. Det har Kristus måttet betale med sin dype fornedrelse og forsmedelse, og blitt et forbannelsens eksempel, for at velsignelsen skulle komme på alle dem som var forbannet i Adam (Galat. 3, 13).

11. Den elevte grunn til vår trøst er at Kristi kongelige seier, triumf, makt og velde er høyere enn all syndens makt. Den overgår alle synders mangfoldighet, alle synders storhet og all djevelens, dødens og helvedes makt. Hvorfor skulle ikke Kristi seier og makt også overgå dine synder? Skulle dine synder alene være sterkere enn Kristus, den almektige konge? Har han lagt alle fiender til sine føtters fotskammel. (Salme 110, 9), skulle da bare dine synder ikke være ham underlagt? Hvorfor skal du lukke deg alene ute fra Kristi mektige seier?

12. For det tolvte er Kristi kongelige prestedømme et evig prestedømme. (Salme 110, 2—4, Hebr. 5, 6 og 4, 14.) Han forlater alle syndere som ber ham om det. Således gir ham den Hellig And til alle dem som ber ham om det. Han nekter ingen sitt embete.

Johan Arndt.

Og det livet jeg nu lever i kjødet, det lever jeg i troen på Guds Sønn

(Galat. 2, 20)

Det vil si, at jeg visselig lever i kjødet, men hvordan det enn leves så anser jeg det ikke som noe virkelig liv. Det er ikke noe liv i egentlig mening, det er bare en maske der en annen lever bakenfor, nemlig Kristus, han som er mitt virkelige liv. Dette livet kan man ikke se, bare høre, på samme vis som Jesus sier om vinden : «Du hører den suser, men vet ikke hvor den kommer fra, eller hvor den farer hen» (Johs 3, 8). Således kan man visselig se hvordan jeg taler, spiser, arbeider og sover o.s.v., men mitt liv kan man ikke se.

Den tiden jeg lever som menneske, lever jeg nok i kjødet, men ikke av kjødet eller etter kjødet, men i troen og av troen alene. — Paulus fornekter altså ikke at han lever i kjødet, for han gjør alle et naturligt menneskes gjerninger. Vide-re så gjør han seg nytte av kjødelige ting, som mat, klær o.s.v., som visselig hører med til å leve i kjødet. Men han sier, at dette ikke er hans liv, og at han lever etter kjødets art eller natur. Han gjør seg nok nytte av kjødelige ting, men han lever ikke for dem, slik som verden gjør, den som lever av kjødet og etter kjødet og ikke vet av eller håper på noe annet liv.

Enten det livet jeg lever i kjødet er stort eller lite, sier han, så lever jeg det i troen på Guds Sønn. De ord jeg taler på legemlig vis, det er ikke kjødelige ord, men de er den Hellig Ands og Kristi ord. Blikket i mitt øye kommer ikke av kjødet d.v.s. at mitt kjød behersker det ikke, for det gjør den Hellig And. En kristen taler bare hva som er kysk, nøktern, hel- lig og guddommelig, hva som hører Kristus til og tjener til Guds ære og nes-

tens gagn. Det kommer ikke av kjødet og skjer ikke etter kjødets natur, selv om kjødet er redskapen jeg taler ved. For jeg kan ikke undervise, forkynne, skrive, bede og takke, uten ved de kjødelige red skaper som trenges for å utføre det. Og likevel kommer det ikke av kjødet eller fødes i kjødet, men det blir gitt og open-baret fra himmelen på guddommelig vis. Jeg kan se på en kvinne med mine naturlige øyne, men med et kysk blikk, uten å begjære henne. Dette kommer ikke fra kjødet, ennå om mine øyne er det kjødelige redskap, for kyskheten i blikket kommer fra himmelen.

Den kristne bruker verden og alt det Gud har skapt, så her er det ikke noen forskjell mellom ham og den uguadelige. De spiser, kleder seg hører, ser, taler, opp-fører seg og forholder seg på samme vis, som Paulus t.o.m. sier om Kristus : «Og da han i sin ferd ble funnet som et menneske» (Filip. 2,8). Men ikke desto mindre er der den største forskjell, for selv om jeg lever i kjødet, så lever jeg like fullt ikke av meg selv, men det livet jeg lever i kjødet, det lever jeg i troen på Guds Sønn. Det man nu hører meg si, det kommer fra en helt annen kilde enn det jeg tidligere talte. Før sin omven-delse talte Paulus visselig samme språk og med samme röst, men da var både språk og röst hedensk. Derfor talte han med hat til Kristus og slike ting som var ein styggdom for Gud.

Men etter at han ble omvendt, så hadde han samme röst og talte samme språk som før. I det var der ikke noen som helst forskjell. Men rosten og språket talte ikke lenger spott, men åndelige ord med takk og lov til Gud, som kommer av troen og den Hellige And. Om

---

jeg altså lever i kjødet, så lever jeg dog ikke av kjødet eller i samsvar med kjødets natur, men alene i troen på Guds Sønn.

Ut fra dette kan vi forstå hvorfor dette fremmede og åndelige livet kommer, og som det naturlige og kjødelige menneske ikke fatter eller forstår. Han forstår nemlig ikke hvordan dette livet er. Han hører nok vindens sus, men hvorfra den kommer og hvor den faree hen, det vet han ikke. Han kan høre det åndelige menenskes røst, kjenne igjen ansikt og skikk og bruk, men forstår ikke hvorfra de orda kommer, som ikke er spottende og hedenske, men hellige og guddommelige. Han forstår heller ikke hvorfra de nye gjerninger og den nye atferd kommer, for dette livet er i hjertet ved troen på Kristus. Der døder Kristus kjødet og hersker ved den Hellig And, som ser, hører, taler, handler, lider og gjør alle mulige ting i mennesket, enda kjødet strider imot. Kort sagt, dette livet er ikke et kjødelig liv som leves i kjødet, men det tilhører Kristus, Guds Sønn, og den kristne eier det gjennem troen.

(Martin Luther).

Profeten

Han kom så stille, den gamle profeten. Så stille og uanmeldt. Bare innerst inne lå en aldri så liten uro — kom han i dag mon?

Så var han med ett i stua vår. Var som en av oss Å, så godt det gjorde å merke omsorgen — hyrdesinnet — än-

den. Vi ble varme, og hjertene åpnet seg. Det er noe underlig med dette samfunnet. Dette fortrolige søskenforhold.

Vi hadde de samme erfaringer i samlivet med Herren, om de enn var på ulik vis.

Så forkynte han ordet for oss. Ånden gav ordene liv, tuktet og trøstet, Det ble så høyt under taket i stua når han bar fram sine syns om misjonen og om den vesle misjonsgreina der høyt oppe på Kristustreet.

Under ordets hørelse fikk noen sin gjerning i Guds rike staffestet. Andre fikk se sine nådegaver klarere. Kveld etter kveld tok han fra ordets forrådkammer og delte ut. Det var så mye om å gjøre at sannheten fra livets bok ble plantet i hjerteåkeren. Slik at de ble omsatt i frukt — åndens frukt

Så tok han noe av sin «profetkappe» og la den om den unge manns skulder : «Du skal dele ut nadverden i kveld, så kan jeg preke» Det gikk så umerkelig stille for seg En så Herrens ledelse i det hele.

Ordet fra Efeserne 4, 11—15, som vi fikk til avslutning, ble så levende og nære : «Og det var han som gav oss noen til apostler, noen til profeter, noen til evangelister, noen til hyrder og lærere, Forat de hellige kunne bli fullkommen gjort til tjenestegjerning, til Kriste legemes oppbyggelse.

-a -g

Meldingar

Bibelkurset (sjå nr. 1) var tenkt å ha hos Schows, Ingedal, Østfold, men det ser no ut til å verta vanskeleg med talalar. Lydbandsentralen, adr. Margrete Skumsnes, Stord 5400. P.g.a. ymse utgifter finn ein å måtta ta kr. 40,— pr. innspelt 1800's band. Der er enno att av dei billege, kr. 26,— for 1800' —for dei apparat desse passar for.

Sommarskulen i Trondheim er det no i orden med.